

**LEGISLAȚIA SPECIFICĂ SOCIETĂȚII
COMERCIALE ÎN U.E.**

**I. DESPRE MODIFICĂRILE ADUSE
LEGII SOCIETĂȚILOR COMERCIALE**

- 2006 - 2007 -

CUPRINSUL _____

- 1. SCURT ISTORIC AL EVOLUȚIEI LEGISLAȚIEI ÎN COMUNITATEA INTERNAȚIONALĂ DE AFACERI**
- 2. PROBLEMELE ABORDATE DE SOCIETATEA ROMÂNEASCĂ ÎN TIMPUL DEZBATERILOR PUBLICE PENTRU MODIFICAREA LEGISLAȚIEI SOCIETĂȚILOR COMERCIALE**
- 3. LEGISLAȚIA EUROPEANĂ ÎN MATERIA SOCIETĂȚILOR COMERCIALE**
- 4. PREVEDERI DIN CONSTITUȚIA ROMÂNIEI INCIDENTE SOCIETĂȚILOR COMERCIALE**
- 5. PRINCIPALELE MODIFICĂRI ADUSE LEGII SOCIETĂȚILOR COMERCIALE RAPORTAT LA LEGISLAȚIA EUROPEANĂ ȘI STANDARDELE O.E.C.D.E.**
- 6. SINTEZA PRINCIPALELOR MODIFICĂRI ADUSE LEGII**
 - 6.2 MODIFICĂRI ADUSE DE LEGE:**
 - 6.3. DESPRE ACȚIONARII MINORITARI ȘI NOILE LOR DREPTURI**
 - 6.4. MODALITĂȚILE DE DESFĂȘURARE A ADUNĂRILOR GENERALE ALE ACȚIONARILOR**
 - 6.5. MODUL DE VOTARE ÎN ADUNĂRILE GENERALE ALE ACȚIONARILOR**
 - 6.6. ACTIVITATEA COMPANIILOR DEVINE MAI TRANSPARENTĂ**
 - 6.7. ADMINISTRATORII SI REGIMUL LOR JURIDIC**
 - 6.8. SISTEMUL DUALIST DE CONDUCERE OPERATIVĂ**
 - 6.9. ASPECTE DIVERSE INTRODUSE DE NOUA LEGE**
 - 7. DESPRE SISTEMUL UNITAR LA SOCIETĂȚILE PE ACȚIUNI**
 - 8. DESPRE SISTEMUL DUALIST LA SOCIETĂȚILE PE ACȚIUNI**
 - 8.1. DIRECTORATUL**
 - 8.2. CONSILIUL DE SUPRAVEGHERE**
- 9. PREVEDERI COMUNE AMBELOR SISTEME**
- 10. DESPRE CONTROLUL SOCIETĂȚII PE ACȚIUNI -**
- 11. DESPRE SANȚIUNI**
- 12. MODIFICĂRI ALE LEGII NR. 26 / 1990 PRIVIND REGISTRUL COMERȚULUI INCIDENTE SOCIETĂȚILOR COMERCIALE**
- 13. DESPRE INTRAREA IN VIGOARE A UNOR PREVEDERI ALE LEGII**
- 14. DESPRE ACTIVITATEA MICROÎNȚREPRINDERILOR A ÎNȚREPRINDERILOR MICI ȘI MIJLOCII – EXCEPȚIILE LA LEGE**
- 15. CONCLUZIA**

**LEGEA NR. 31/1990 PRIVIND SOCIETĂILE COMERCIALE –
MODIFICĂRILE ADUSE LEGII ÎN ANUL 2006**

**INCIDENTA LEGISLAȚIEI ROMÂNEȘTI A SOCIETĂȚILOR COMERCIALE
ÎN RAPORT CU *ACQUIS-UL COMUNITAR* ÎN MATERIE.**

**1. SCURT ISTORIC AL EVOLUȚIEI LEGISLAȚIEI ÎN COMUNITATEA
INTERNAȚIONALĂ DE AFACERI**

1. 1. Raportul Comisiei Europene cu privire la progresele înregistrate de România în cursul anului

1.1.1 În anul 2004 în procesul de aderare la Uniunea Europeană (raportul de Țară) - 6 octombrie 2004 (p.71-73) se stabilește: „România a transpus, în mare parte, *acquis-ul comunitar* în materia societăților comerciale. Totuși se impun ajustări suplimentare, în vederea armonizării integrale cu prima, a doua, a treia, a șasea, a unsprezecea și a douăsprezecea directivă.”, respectiv adoptarea legislației europene în materia societăților comerciale.

1.1.2 Raportul Comisiei Europene de monitorizare a nivelului de pregătire pentru aderare la Uniunea Europeană – 25 octombrie 2005 (p. 43-45) se precizează :

„Procesul de armonizare legislativă nu a fost finalizat încă (...). În lunile ce urmează, România trebuie să efectueze demersurile necesare în vederea eliminării aspectelor de incompatibilitate cu *acquis-ul comunitar* în domeniu, neconcordanțe restrânse însă la număr (...)”

1.1.3 Evaluarea legislației românești în materia societăților comerciale până în anul 2006 în raport cu directivele europene – conform cu analiza efectuată de Comisia Europeană, iunie 2004.

Evaluarea semnală o serie de neconcordanțe, cum ar fi:

- conținutul obligatoriu al actului constitutiv (Directiva I și Directiva a II a),
- cauzele de nulitate ale societății comerciale (Directiva I),
- cadru legal insuficient de clar în materia capitalului autorizat (Directiva a II a),
- reglementarea fuziunii și divizării (Directiva a III a și Directiva a VI a),
- publicitatea sucursalelor unei societăți străine (Directiva a XI a),
- inexistența cadrului legal care să asigure premisele pentru solicitarea/furnizarea de informații din registrul comerțului în format electronic, pentru formularea cererii de înmatriculare on-line, pentru constituirea arhivei electronice a dosarelor societăților comerciale ținute de oficiul registrului comerțului (Directiva 2003/58/CE pentru modificarea Directivei I).

1.1.4 Evoluția *acquis-ului comunitar* în materia societăților comerciale

Procesul de adaptare legislativă implică și considerarea modificărilor recente ale *acquis-ului comunitar* și perspectivele de dezvoltare ale acestuia. S-au avut în vedere:

- crearea cadrului legal care să confere dreptul de opțiune pentru societățile pe acțiuni între cele două sisteme de administrare a societăților comerciale cunoscute de legislațiile statelor membre:

a) sistemul unitar (monist/one-tier),

b) sistemul dualist (two-tier): Regulamentul 2157/2001 privind statutul societății europene ;

- modernizarea legislației comerciale și îmbunătățirea guvernării corporative a societăților pe acțiuni: Proiect de Directivă pentru modificarea Directivei 78/660/CEE privind conturile anuale și a Directivei 83/349/CEE privind conturile consolidate, Proiect de Recomandare privind rolul administratorilor neexecutivi și al membrilor consiliului de supraveghere și ai comitetelor consiliului de administrație sau de supraveghere, Proiect de Directivă privind exercitarea dreptului de vot al acționarilor societăților care au sediul într-un stat membru și ale căror acțiuni sunt tranzacționate pe o piață reglementată.

1.1.5 . Adaptarea legislației românești la principiile de guvernare corporativă elaborate de Organizația pentru Dezvoltare și Cooperare Economică (O.E.C.D.)

Principiile OECD privind guvernarea corporativă (ROSC – Report on the Observance of Standards and Codes), materializat într-un studiu transmis, pentru observații, Guvernului României în aprilie 2004 și finalizat în luna noiembrie 2004.

Documentul evaluativ semnală o serie de deficiențe ale cadrului legal românesc în raport cu recomandările minimale ale O.E.C.D.:

- lipsă de claritate în ceea ce privește structura consiliului de administrație,
- statutul administratorilor,
- o protecție slabă a acționarilor.

Toate aceste aspecte negative limita nivelul legislației românești a societăților comerciale, or, în perspectiva evoluției ulterioare a României în Uniunea Europeană, și în vederea adoptării de norme similare celor din statele membre, era necesară modificarea esențială a legislației din domeniu pentru atragerea investitorilor care să participe la dezvoltarea economică a țării.

A devenit necesar ca în Strategia de reformă a sistemului judiciar pe perioada 2005-2007 a fost inclusă de Guvernul României, ca obiectiv, la capitolul *Mediul de afaceri*, revizuirea legislației societăților comerciale în domeniul guvernării corporative.

2. PROBLEMELE ABORDATE DE SOCIETATEA ROMÂNEASCĂ ÎN TIMPUL DEZBATERILOR PUBLICE PENTRU MODIFICAREA LEGISLAȚIEI SOCIETĂȚILOR COMERCIALE

Sunt de remarcat câteva dintre aspectele care fost cel mai amplu analizate de specialiști, de oameni de afaceri, avocați, consultanți:

- problema cvorumului și majorității pentru adunarea generală, în special cea extraordinară, referitor la adunarea generală extraordinară: respectiv la prima convocare – cvorum: 1/4 din numărul total de drepturi de vot, majoritate: 2/3 drepturile de vot deținute de acționarii prezenți; la a doua convocare: cvorum: 1/5 din numărul total de drepturi de vot, majoritate: 2/3 drepturile de vot deținute de acționarii prezenți.

- criteriile în raport de care se stabilesc societățile pe acțiuni obligate la a-si ridica standardele de transparență decizională, prin structurarea consiliului de administrație potrivit sistemului monist (unitar) de guvernare corporativă.

În etapa de consultare publică s-a relevat însă necesitatea flexibilizării principiilor, pentru a nu se crea un regim prea rigid în cazul societăților pe acțiuni încadrate în categoria de întreprinderi .

3. LEGISLAȚIA EUROPEANĂ ÎN MATERIA SOCIETĂȚILOR COMERCIALE

3.1. Acquis comunitar relevant

- Prima directiva a Consiliului 68/151/CEE din 9 martie 1968 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în sensul art. 58 al doilea paragraf din Tratat, pentru protejarea intereselor asociațiilor sau terților, astfel cum a fost modificată de Directiva nr. 2003/58/CE;

- A doua directiva a Consiliului 77/91/CEE din 13 decembrie 1976 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în sensul art. 58 al doilea paragraf din Tratat, pentru protejarea intereselor asociațiilor sau terților, în ceea ce privește constituire societăților anonime și menținerea și modificarea capitalului acestora;

- A treia directivă a Consiliului 78/855/CEE din 9 octombrie 1978 în temeiul art. 54 alin.

(3) lit. (g) din Tratat, privind fuziunile societăților anonime;

- A șasea directivă a Consiliului 82/891/CEE din 17 decembrie 1982 în temeiul art. 54 alin. (3) lit. (g) din Tratat, privind divizarea societăților anonime;

- A unsprezecea directivă a Consiliului 89/666/CEE din 21 decembrie 1989 privind publicitatea sucursalelor înființate într-un stat membru de anumite tipuri de societăți care intră sub incidența dreptului unui alt stat

- A douăsprezecea directivă a Consiliului 89/667/CEE din 21 decembrie 1989 în materie de drept al societăților comerciale, privind societățile cu răspundere limitată cu asociat unic.

4. PREVEDERI DIN CONSTITUȚIA ROMÂNIEI INCIDENTE SOCIETĂȚILOR COMERCIALE

4.1. Privitor la dreptul de proprietate privată – art. 44

- Dreptul de proprietate în România este garantat. Conținutul și limitele acestui drept sunt stabilite de lege. Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.

- Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

- Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor.

- Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității. Despăgubirile prevăzute în Constituție se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

- Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

- Avera dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

- Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

4.2. Despre libertatea economică – art. 45

Accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate în România .

4.3. Despre exercitarea drepturilor și a libertăților – art. 57

Cetățenii români, cetățenii străini și apatrizii trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți.

4.4. Despre Economia României – art. 135

- Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență.

În acest context statul trebuie să asigure:

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;

b) protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară;

c) stimularea cercetării științifice și tehnologice naționale, a artei și protecția dreptului de autor;

d) exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național;

e) refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic;

f) crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții;

g) aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanță cu obiectivele Uniunii Europene.

4.5. Despre proprietate – art. 136

- Proprietatea este publică sau privată.

- Bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice.

- Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică.

- Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.

4.6. Efectul integrării în Uniunea Europeană a României asupra legislației interne – art. 148

Aderarea României la tratatele constitutive ale Uniunii Europene, în scopul transferării unor atribuții către instituțiile comunitare, precum și al exercitării în comun cu celelalte

state membre a competențelor prevăzute în aceste tratate, se face prin lege adoptată în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, cu o majoritate de două treimi din numărul deputaților și senatorilor.

- Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

- Prevederile din Constituție se aplică, în mod corespunzător, și pentru aderarea la actele de revizuire a tratatelor constitutive ale Uniunii Europene.

- Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării.

5. PRINCIPALELE MODIFICĂRI ADUSE LEGII SOCIETĂȚILOR COMERCIALE RAPORTAT LA LEGISLAȚIA EUROPEANĂ ȘI STANDARDELE O.E.C.D.E.

- a) revizuirea clauzelor obligatorii ale actului constitutiv – reducerea acestora (prima directivă);
- b) revizuirea condițiilor care atrag nulitatea societății (prima directivă);
- c) prevederi exprese în materia răspunderii pentru neîndeplinirea formalităților de publicitate la constituirea societății și în cursul funcționării acesteia (prima directivă);
- d) crearea premiselor pentru constituirea arhivei electronice, pentru solicitarea/furnizarea de informații din registrul comerțului în format electronic, certificat prin semnătură electronică, pentru formularea cererii de înmatriculare on-line (prima directivă);
- e) un nou concept în materia evaluării aporturilor în natură (a doua directivă);
- f) reglementarea instituției capitalului autorizat (a doua directivă);
- g) clarificarea conceptelor „dobândire de acțiuni proprii”, „subscriere de acțiuni proprii”, elaborarea unei reglementări fluente în materie (a doua directivă);
- h) definirea fuziunii/divizării (a treia, a șasea directivă);
- i) revizuirea clauzelor proiectului de fuziune/divizare (inserarea unor clauze prin care sunt identificate condițiile de repartizare a acțiunilor/părților sociale către acționarii/asociații societății absorbite/care își încetează existența în această modalitate în societatea absorbantă, clauze prin care se fixează data de la care tranzacțiile efectuate de societatea absorbită/divizată devin ale societății absorbante/beneficiare – clauze care consolidează protecția acordată asociaților/acționarilor și terților)- a treia, a șasea directivă;
- j) clarificarea reglementării instituției „desprinderii” (a treia, a șasea directivă);
- k) îmbunătățirea reglementării constituirii și funcționării sucursalelor societăților naționale, crearea unui nou cadru legal în materia sucursalelor unei societăți străine - regim diferit pentru societățile supuse legislației unui stat membru UE, în raport cu societățile având naționalitatea altor state (a unsprezecea directivă).
- l) modificări referitoare la structura consiliului de administrație: legea oferă societăților pe acțiuni posibilitatea de a opta între două sisteme de administrare: unitar sau dualist;

1. în primul dintre ele, societatea este administrată de un consiliu de administrație , în cadrul căruia se face distincție între funcțiile ne-executive și cele executive;
 2. în cel de-al doilea, societatea este administrată de un directorat și un consiliu de supraveghere ;
- m)** definirea funcției ne-executive și a celei executive, exercitată în cadrul sistemului unitar de administrare a societății; fixarea cadrului legal al răspunderii față de societate a administratorilor neexecutivi și executivi; stabilirea criteriilor ce definesc independența unui administrator ne-executiv;
 - n)** definirea rolului consiliului de supraveghere și al directoratului, a raporturilor dintre acestea, precum și dintre ele și adunarea generală a acționarilor;
 - o)** revizuirea reglementării statutului administratorilor, delimitarea statutului membrilor consiliului de supraveghere și ai directoratului (instituirea obligației de diligență, a obligației de loialitate față de societate, adoptarea regulii „judecării de afaceri”- „business judgment rule”);
 - p)** consolidarea protecției acordate acționarilor, prin modificarea condițiilor de convocare a adunării generale ordinare și extraordinare (mărirea termenului de convocare a adunării generale de la 15 zile la 30 de zile, reducerea procentului acționariatului care poate solicita convocarea adunării generale extraordinare), a cerințelor de cvorum și majoritate (reducerea acestora), reglementarea dreptului acționarilor de a solicita introducerea unor puncte noi pe ordinea de zi a adunării generale, instituirea
 - q)** dreptului acționarilor ce dețin acțiuni preferențiale de a participa la adunările generale (fără a putea vota), reglementarea votului în absență în adunarea generală și a posibilității încheierii de convenții între acționari privind exercitarea dreptului de vot, reglementarea dreptului la informare, îmbunătățirea sistemului de stabilire și plată a dividendelor (reducerea termenelor de plată, stabilirea unui raport echitabil între acțiunile preferențiale cu dividend prioritar și acțiunile ordinare, reglementarea condițiilor de transformare a acțiunilor preferențiale în acțiuni ordinare);
 - r)** clarificarea reglementării în materia numirii auditorilor financiari, auditorilor interni, cenzorilor;
 - s)** îmbunătățirea cadrului legal al acțiunii în răspundere împotriva administratorilor, directorilor, respectiv membrilor consiliului de supraveghere și directoratului.

6. SINTEZA PRINCIPALELOR MODIFICĂRI ADUSE LEGII

6.1 PREZENTAREA GENERALĂ

Legea de modificare

Legea nr. 441 / 2006 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 955 din 28 noiembrie 2006 și modifică Legea nr. 31 / 1990 privind societățile comerciale și Legea nr. 26 / 1990 privind Registrul comerțului.

Schimbările aduse de această lege sunt numeroase și abordează toate aspectele activității curente a unei societăți comerciale.

Acestea se refera in principal la regimul societatilor pe actiuni. Protectia acordata actionarilor si noua structura executiva consacrata la nivel societar sunt doua dintre aspectele cele mai importante introduse in legislatie.

La elaborarea legii s-au urmarit respectarea principiilor Organizatiei pentru Cooperare Economica si Dezvoltare in materia guvernarii corporative si, in egala masura, respectarea standardelor impuse de legislatia comunitara si de cele mai bune practici din statele membre ale Uniunii Europene.

6.2 MODIFICĂRI ADUSE DE LEGE:

- numarul minim de actionari intr-o societate pe actiuni a fost redus la 2 actionari;
- asociatul unic al unei societati cu raspundere limitata poate fi salariat al respectivei societati, cu exceptia cazului in care are si calitatea de administrator unic sau de membru in Consiliul de Administratie;
- clarificarea operatiunii de divizare prin desprinderea unei parti din patrimoniul societatii;
- posibilitatea ca, prin actul constitutiv, Consiliul de Administratie sau directoratul sa fie autorizat ca, intr-o perioada de maximum 5 ani de la infiintarea societatii, sa majoreze capitalul social subscris pana la o valoare nominala determinata - respectiv capitalul autorizat - prin emiterea de noi actiuni.

Prin modificarile aduse de această lege se realizeaza, intr-o anumita masura, armonizarea legislatiei noastre cu standarde si principii europene.

Legea intră în vigoare la 01 decembrie 2006, iar societățile comerciale au la dispoziție nouă luni pentru adaptarea actului constitutiv la noile reglementări.

6.3. DESPRE ACȚIONARIII MINORITARI ȘI NOILE LOR DREPTURI

Legea de modificare a legii societatilor comerciale prevede pentru actionarii reprezentand minimum 5% din capitalul social al societatii dreptul de a solicita Consiliului de Administratie convocarea Adunarii Generale, daca scopul este discutarea unor atributii incluse in competenta acesteia. Adunarea Generala va fi convocata in cel mult 30 de zile de la primirea cererii si se va intruni in maximum 60 de zile de la aceeași data. In plus, noua lege ofera actionarilor minoritari posibilitatea de a introduce noi puncte pe ordinea de zi, inclusiv nominalizarea candidatilor pentru Consiliul de Administratie, daca este intrunit acelasi prag minim de 5% din capitalul social. Cererea va fi inaintata Consiliului de Administratie in termen de 15 zile de la publicarea convocarii si va fi adusa la cunostinta celorlalti actionari.

In egala masura, minoritarii vor putea controla si sanctiona pasivitatea Adunarii Generale in cazul daunelor cauzate societatii de catre organele sale executive, cenzori sau auditori financiari, prin introducerea in nume propriu, dar pe seama societatii, a unei actiuni in despagubire. Vor avea calitate procesuala activa doar aceia care erau actionari ai societatii la data la care a fost dezbatuta in Adunarea Generala problema introducerii actiunii in raspundere.

Minoritarii au, de asemenea, calea unei reclamatii adresate cenzorilor, care vor fi obligati sa o verifice si, dupa caz, vor convoca Adunarea Generala sau vor pune aceasta reclamatie in discutie la prima adunare a actionarilor.

6.4. MODALITĂȚILE DE DESFĂȘURARE A ADUNĂRILOR GENERALE ALE ACȚIONARILOR

Termenul minim pentru convocarea Adunării Generale ordinare și extraordinare a fost extins de la 15 la 30 de zile de la publicarea convocării. Astfel, pe de o parte, sunt depășite inconvenientele create în cazul unui acționariat disipat, caruia perioada prevăzută în legea în vigoare nu-i permitea formarea cvorumului prevăzut de lege. Pe de altă parte însă, acest termen extins va întârzia luarea unor decizii urgente. În scopul eficientizării și fluidizării mecanismului decizional, legea introduce noi cerințe de cvorum și majoritate. Astfel,

- pentru validitatea deliberărilor în cadrul Adunării Generale ordinare este necesară prezența acționarilor care să dețină cel puțin o parte din numărul total de drepturi de vot, hotărârile acestora urmând a fi adoptate cu majoritatea voturilor exprimate. În cazul în care se impune o a doua convocare, asociații vor putea adopta deciziile cu majoritatea voturilor exprimate indiferent de cvorumul intrunit;
- pentru adunările extraordinare, cvorumul este micșorat la o parte din numărul total al drepturilor de vot, deciziile putând fi adoptate cu majoritatea voturilor deținute de acționarii prezenți sau reprezentati. O majoritate de două treimi va fi necesară doar în cazul deciziilor referitoare la:
 - modificarea obiectului principal de activitate,
 - reducerea sau majorarea capitalului social,
 - schimbarea formei juridice,
 - fuziunea, divizarea sau dizolvarea societății.

Dacă o a doua convocare a adunării extraordinare va fi necesară, cvorumul se consideră intrunit în cazul în care la deliberări va fi prezenți o cincime din acționariat.

De menționat că legiuitorul menține caracterul dispozitiv al acestor norme, lăsând acționarilor posibilitatea modificării lor prin actul constitutiv.

6.5. MODUL DE VOTARE ÎN ADUNĂRILE GENERALE ALE ACȚIONARILOR

Legea reglementează mult mai permisiv problema votului în absență. Mandatul de reprezentare în Adunarea Generală ordinară sau extraordinară nu va mai fi condiționat de calitatea de acționar a reprezentantului. Va fi suficientă întocmirea unei împuterniciri depuse în original cu 48 de ore înainte de data adunării.

Fata de prevederile din legea republicată în anul 2004, legea de modificare îmbunătățește sistemul acordării de dividende, termenul maxim prevăzut pentru plata acestora micșorându-se de la 9 la 6 luni de la data aprobării situației financiare anuale.

De prevederi mai favorabile vor beneficia și titularii de acțiuni preferențiale cu dividend prioritar fără drept de vot, pentru aceștia prevăzându-se expres posibilitatea participării la Adunările Generale. Acțiunile preferențiale vor dobândi drept de vot în situația în care plata dividendelor corespunzătoare este întârziată.

6.6. ACTIVITATEA COMPANIILOR DEVINE MAI TRANSPARENTĂ

Reglementarea dreptului la informare al acționarilor este un alt punct asupra caruia legea aduce precizări și detalieri. Este lesne de observat intenția legiuitorului de a garanta fiecăruia dintre acționarii interesați următoarele:

- o implicare activa, bazata pe o informare rapida, completa si accesibila asupra reperelor importante ale activitatii societatii.
- Incepand cu data convocarii Adunarii Generale, situatiile financiare anuale, raportul anual al organelor executive, precum si propunerea pentru distribuirea de dividende vor fi puse la dispozitia acestora.
- In cazul in care societatea detine o pagina de Internet, toate aceste documente vor fi publicate spre liberul acces al actionarilor.
- Mai mult decat atat, fiecare actionar poate adresa Consiliului de Administratie intrebari in scris in legatura cu activitatea societatii, urmand a i se raspunde in cadrul Adunarii Generale sau prin intermediul paginii de Internet a societatii, acolo unde este cazul.
- Aceeasi transparenta se asigura si in privita rezultatelor votului exprimat in cadrul Adunarii Generale, oricare dintre actionari avand dreptul sa ceara informatii in acest sens sau sa le acceseze pe pagina de Internet a societatii.

6.7. ADMINISTRATORII SI REGIMUL LOR JURIDIC

O modificare esentiala adusa de lege se refera la structura si competentele organelor statutare carora le revine sarcina conducerii operative a societatii.

Un prim set de amendamente abordeaza aspecte generale legate de acest capitol:

- acceptarea expresa a mandatului de administrare de catre persoana numita in aceasta functie,
- obligativitatea incheierii unei asigurari pentru raspundere profesionala,
- posibilitatea cumularii unui numar de cinci mandate de administrare in societati diferite etc.
- In plus, legea instituie obligatia de diligena si de loialitate de care administratorii sunt tinuti in raporturile cu societatea. In legatura cu acest aspect, este introdus si conceptul "deciziei de afaceri" reprezentand, intr-un sens general, orice decizie legata de administrarea societatii. O astfel de decizie, adoptata intr-un context prezumat in mod rezonabil ca fiind in interesul societatii, il absolve pe administrator de orice incalcare a obligatiilor de loialitate si diligena.
- Legea introduce o delimitare intre functiile neexecutive si cele executive exercitate in cadrul Consiliului de Administratie.
- Astfel, Consiliul de Administratie poate delega conducerea societatii unuia sau mai multor directori, alesi dintre administratori sau din afara Consiliului de Administratie. Conducerea executiva a societatii va fi astfel asigurata de acesti directori. Ceilalti membri ai Consiliului de Administratie vor exercita functii neexecutive. Distinctia nu are insa relevanta in ceea ce priveste stabilirea raspunderii, deoarece raspunderea directorilor executivi si a administratorilor cu functii neexecutive va fi angajata in conditii similare. Diferentele rezida doar in privinta competentelor ce revin fiecaruia.
- Legea da o noua configuratie sistemului executiv deja consacrat. Consiliul de Administratie va avea, in mod obligatoriu, un numar impar de membri, se va intalni cel putin o data la trei luni si va putea fi convocat la cererea motivata a cel putin doi dintre membrii sai.

- Directorii isi vor desfasura activitatea sub supravegherea Consiliului si modul de organizare a activitatii directorilor va fi stabilit prin actul constitutiv sau prin decizie a Consiliului de Administratie.

Prin actul constitutiv sau prin hotărâre a adunării generale a acționarilor se poate prevedea că unul sau mai mulți membri ai consiliului de administrație trebuie să fie independenți.

Legea stabilește că un administrator nu este considerat independent dacă:

- a) este director al societății sau al unei societăți controlate de către aceasta ori a îndeplinit o astfel de funcție în ultimii 5 ani;
- b) este salariat al societății sau al unei societăți controlate de către aceasta ori a avut un astfel de raport de muncă în ultimii 5 ani;
- c) primește sau a primit de la societate ori de la o societate controlată de aceasta o remunerație suplimentară sau alte avantaje, altele decât cele corespunzând calității sale de administrator neexecutiv;
- d) este sau reprezintă un acționar semnificativ al societății;
- e) are sau a avut în ultimul an relații de afaceri cu societatea ori cu o societate controlată de aceasta, fie personal, fie ca asociat, acționar, administrator, director sau salariat al unei societăți care are astfel de relații cu societatea;
- f) este sau a fost în ultimii 3 ani asociat ori salariat al actualului auditor financiar al societății sau al unei societăți controlate;
- g) este director într-o altă societate în care un director al societății este administrator neexecutiv;
- h) a fost administrator neexecutiv al societății mai mult de 3 mandate;
- i) este soț/soție sau rudă până la gradul al IV-lea inclusiv cu un director al societății sau cu o persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la lit. a)-h).

Criteriile de mai sus nu sunt limitative, ele putând fi extinse de adunarea generală a acționarilor.

6.8. SISTEMUL DUALIST DE CONDUCERE OPERATIVĂ

Legea introduce un capitol special pentru reglementarea "sistemului dualist" de conducere operativă a unei societăți pe acțiuni, realizată prin directorat și consiliul de supraveghere. Raporturile dintre cele două organisme sunt clar delimitate de lege, directoratul exercitând în fapt competențele clasicei Consilii de Administratie. Membrii directoratului sunt desemnați de consiliul de supraveghere și conduc în exclusivitate societatea comercială.

Membrii directoratului nu pot fi în același timp și membri ai consiliului de supraveghere. În lipsa de stipulație contrară în actul constitutiv, membrii directoratului sunt abilitați să reprezinte societatea în raporturile cu terți doar acționând împreună.

De asemenea, ei sunt ținuți să prezinte consiliului de supraveghere cel puțin o dată la trei luni un raport scris cu privire la conducerea societății, la activitatea acesteia și la posibila sa evoluție.

Membrii consiliului de supraveghere sunt numiți prin actul constitutiv sau de către Adunarea Generală, numărul lor încadrându-se între minimum 3 și maximum 11 membri. În privința lor, pot fi stabilite de la caz la caz condiții specifice de profesionalism și independență.

În ceea ce privește competențele pe care le pot exercita, legea interzice expres transferul către consiliul de supraveghere a oricărui atribut de conducere a societății. Cu toate acestea, în actul constitutiv se poate prevedea ca anumite tipuri de operațiuni nu pot fi efectuate decât cu acordul consiliului. În schimb, consiliul este abilitat, printre altele, să verifice conformitatea operațiunilor de conducere a societății derulate de directorat cu legea, actul constitutiv sau hotărârile Adunării Generale.

În cazuri excepționale, când interesul societății o impune, membrii consiliului vor putea convoca Adunarea Generală a acționarilor.

6.9. ASPECTE DIVERSE INTRODUSE DE NOUA LEGE

6.9.1. La același sediu vor putea funcționa mai multe societăți, dacă este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

- a) imobilul, prin structura lui, permite funcționarea mai multor societăți în încăperi diferite;
- b) cel puțin o persoană este, în condițiile legii, asociat în fiecare dintre societăți;
- c) dacă cel puțin unul dintre asociați este proprietar al imobilului ce urmează a fi sediul societății."

6.9.2. Fondatorii și primii membri ai consiliului de administrație, respectiv ai directoratului și ai consiliului de supraveghere, sunt solidar răspunzători, din momentul constituirii societății, față de societate și de terți pentru:

- subscrierea integrală a capitalului social și efectuarea vărsămintelor stabilite de lege sau de actul constitutiv;
- existența aporturilor în natură;
- veridicitatea publicațiilor făcute în vederea constituirii societății.

.....

6.9.3. Adunarea generală nu va putea da descărcare fondatorilor și primilor membri ai consiliului de administrație, respectiv ai directoratului și ai consiliului de supraveghere, pentru răspunderea ce le revine în temeiul prezentului articol și al art. 49 și 53, timp de 5 ani."

6.9.4. După efectuarea formalităților de publicitate în legătură cu persoanele care, ca organe ale societății, sunt autorizate să o reprezinte, societatea nu poate opune terților nicio neregularitate la numirea acestora, cu excepția cazului în care societatea face dovada că terții respectivi aveau cunoștință de această neregularitate.

6.9.5. Societatea nu poate invoca față de terți numirile în funcțiile prevăzute în lege sau încetarea acestor funcții, dacă ele nu au fost publicate în conformitate cu legea."

6.9.6. În raporturile cu terții, societatea este angajată prin actele organelor sale, chiar dacă aceste acte depășesc obiectul de activitate al societății, în afară de cazul în care ea dovedește că terții cunoșteau sau, în împrejurările date, trebuiau să cunoască depășirea acestuia ori când actele astfel încheiate depășesc limitele puterilor prevăzute de lege pentru organele respective. Publicarea actului constitutiv nu poate constitui, singură, dovada cunoașterii."

6.9.7. Administratorul, managerul, directorul, auditorul financiar sau cenzorul societății debitoare, vinovat de oricare dintre faptele penale prevăzute de prezenta lege sau de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, este decăzut din dreptul de a mai deține ori dobândi o astfel de calitate sau funcție, la orice persoană juridică cu scop patrimonial, pe o perioadă de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii de condamnare."

6.9.8. În orice factură, ofertă, comandă, tarif, prospect și alte documente întrebuițate în comerț, emanând de la o societate, trebuie să se menționeze denumirea, forma juridică, sediul social, numărul din registrul comerțului și codul unic de înregistrare. Sunt exceptate bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice, care vor cuprinde elementele prevăzute de legislația din domeniu.

Dacă societatea pe acțiuni optează pentru un sistem dualist de administrare, în conformitate cu prevederile art. 153, documentele prevăzute la alin. (1) vor conține și mențiunea 'societate administrată în sistem dualist'.

În documentele prevăzute în lege, dacă acestea provin de la o societate cu răspundere limitată, se va menționa și capitalul social, iar dacă ele provin de la o societate pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni, se vor menționa atât capitalul social subscris, cât și cel vărsat.

În situația în care documentele prevăzute la alin. (1) sunt emise de o sucursală, acestea trebuie să menționeze și oficiul registrului comerțului la care a fost înregistrată sucursala și numărul ei de înregistrare.

Dacă societatea deține o pagină de internet proprie, informațiile prevăzute în lege vor fi publicate și pe pagina de internet a societății."

6.9.9. Consiliul de administrație va include în raportul ce însoțește situațiile financiare anuale următoarele informații cu privire la dobândirea sau înstrăinarea de către societate a propriilor acțiuni:

- a) motivele dobândirilor efectuate pe durata exercițiului financiar;
- b) numărul și valoarea nominală a acțiunilor dobândite și a celor înstrăinate pe durata exercițiului financiar și procentul din capitalul social subscris pe care acestea îl reprezintă;
- c) în cazul dobândirii sau înstrăinării cu titlu oneros, contravaloarea acțiunilor;
- d) numărul și valoarea nominală a tuturor acțiunilor dobândite și deținute de către societate și procentul din capitalul social subscris pe care acestea îl reprezintă."

7. DESPRE SISTEMUL UNITAR LA SOCIETĂȚILE PE ACȚIUNI

7.1. Consiliul de administrație este însărcinat cu îndeplinirea tuturor actelor necesare și utile pentru realizarea obiectului de activitate al societății, cu excepția celor rezervate de lege pentru adunarea generală a acționarilor.

7.2. Consiliul de administrație are următoarele competențe de bază, care nu pot fi delegate directorilor:

- a) stabilirea direcțiilor principale de activitate și de dezvoltare ale societății;
- b) stabilirea sistemului contabil și de control financiar și aprobarea planificării financiare;
- c) numirea și revocarea directorilor și stabilirea remunerației lor;
- d) supravegherea activității directorilor;
- e) pregătirea raportului anual, organizarea adunării generale a acționarilor și implementarea hotărârilor acesteia;
- f) introducerea cererii pentru deschiderea procedurii insolvenței societății, potrivit Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

De asemenea, nu pot fi delegate directorilor atribuțiile permise de către consiliul de administrație din partea adunării generale a acționarilor, în conformitate cu art. 114."

7.3. Este interzisă creditarea de către societate a administratorilor acesteia, prin intermediul unor operațiuni precum:

- a) acordarea de împrumuturi administratorilor;
- b) acordarea de avantaje financiare administratorilor cu ocazia sau ulterior încheierii de către societate cu aceștia de operațiuni de livrare de bunuri, prestări de servicii sau executare de lucrări;
- c) garantarea directă ori indirectă, în tot sau în parte, a oricăror împrumuturi acordate administratorilor, concomitentă ori ulterioară acordării împrumutului;
- d) garantarea directă ori indirectă, în tot sau în parte, a executării de către administratori a oricăror alte obligații personale ale acestora față de terțe persoane;
- e) dobândirea cu titlu oneros ori plata, în tot sau în parte, a unei creanțe ce are drept obiect un împrumut acordat de o terță persoană administratorilor ori o altă prestație personală a acestora.

Prevederile sunt aplicabile și operațiunilor în care sunt interesați soțul sau soția, rudele ori afinii până la gradul al IV-lea inclusiv ai administratorului; de asemenea, dacă operațiunea privește o societate civilă sau comercială la care una dintre persoanele anterior menționate este administrator ori deține, singură sau împreună cu una dintre persoanele sus-menționate, o cotă de cel puțin 20% din valoarea capitalului social subscris.

Prevederile nu se aplică:

- a) în cazul operațiunilor a căror valoare exigibilă cumulată este inferioară echivalentului în lei al sumei de 5.000 de euro;
- b) în cazul în care operațiunea este încheiată de societate în condițiile exercitării curente a activității sale, iar clauzele operațiunii nu sunt mai favorabile persoanelor prevăzute în lege decât cele pe care, în mod obișnuit, societatea le practică față de terțe persoane."

8. DESPRE SISTEMUL DUALIST LA SOCIETĂȚILE PE ACȚIUNI

8.1. DIRECTORATUL

8.1.1. Conducerea societății pe acțiuni revine în exclusivitate directoratului, care îndeplinește actele necesare și utile pentru realizarea obiectului de activitate al societății, cu excepția celor rezervate de lege în sarcina consiliului de supraveghere și a adunării generale a acționarilor.

8.1.2. Directoratul își exercită atribuțiile sub controlul consiliului de supraveghere și reprezintă societatea în raport cu terții și în justiție.

În lipsa unei stipulații contrare în actul constitutiv, membrii directoratului reprezintă societatea doar acționând împreună.

În situația în care membrii directoratului reprezintă societatea doar acționând împreună, prin acordul lor unanim, aceștia îl pot împuternici pe unul dintre ei să încheie anumite operațiuni sau tipuri de operațiuni.

8.2. CONSILIUL DE SUPRAVEGHERE

8.2.1 Consiliul de supraveghere reprezintă societatea în raporturile cu directoratul.

Directoratul înregistrează la registrul comerțului numele persoanelor împuternicite să reprezinte societatea, menționând dacă ele dacă acționează împreună sau separat. Acestea vor depune la registrul comerțului specimene de semnătură.

Membrii consiliului de supraveghere sunt numiți de către adunarea generală a acționarilor, cu excepția primilor membri, care sunt numiți prin actul constitutiv.

Candidații pentru posturile de membru în consiliul de supraveghere sunt nominalizați de către membrii existenți ai consiliului sau de către acționari.

Numărul membrilor consiliului de supraveghere este stabilit prin actul constitutiv. Acesta nu poate fi mai mic de 3 și nici mai mare de 11.

Membrii consiliului de supraveghere pot fi revocați oricând de adunarea generală a acționarilor, cu o majoritate de cel puțin două treimi din numărul voturilor acționarilor prezenți.

8.2.2. Consiliul de supraveghere alege dintre membrii săi un președinte al consiliului.

8.2.3. Consiliul de supraveghere are următoarele atribuții principale:

- a) exercită controlul permanent asupra conducerii societății de către directorat;
- b) numește și revocă membrii directoratului;
- c) verifică conformitatea cu legea, cu actul constitutiv și cu hotărârile adunării generale a operațiunilor de conducere a societății;
- d) raportează cel puțin o dată pe an adunării generale a acționarilor cu privire la activitatea de supraveghere desfășurată.

8.2.4. În cazuri excepționale, când interesul societății o cere, consiliul de supraveghere poate convoca adunarea generală a acționarilor.

8.2.5. Consiliului de supraveghere nu îi pot fi transferate atribuții de conducere a societății. Cu toate acestea, în actul constitutiv se poate prevedea că anumite tipuri de operațiuni nu pot fi efectuate decât cu acordul consiliului, în cazul în care consiliul nu își dă acordul pentru o astfel de operațiune, directoratul poate cere acordul adunării generale ordinare. Hotărârea adunării generale cu privire la un asemenea acord este dată cu o majoritate de 3 părți din numărul voturilor acționarilor prezenți. Actul constitutiv nu poate stabili o altă majoritate și nici stipula alte condiții.

8.2.6. Consiliul de supraveghere se întrunește cel puțin o dată la 3 luni. Președintele convoacă consiliul de supraveghere și prezidează întrunirea.

De asemenea, consiliul de supraveghere este convocat în orice moment la cererea motivată a cel puțin 2 dintre membrii consiliului sau ai directoratului. Consiliul se va întruni în cel mult 15 zile de la convocare.

Dacă președintele nu dă curs cererii de convocare a consiliului în conformitate cu dispozițiile legii, autorii cererii pot convoca ei înșiși consiliul, stabilind ordinea de zi a ședinței.

8.2.7. Membrii directoratului pot fi convocați la întrunirile consiliului de supraveghere. Ei nu au drept de vot în consiliu.

8.2.8. La fiecare ședință se va întocmi un proces-verbal, care va cuprinde:

- numele participanților,
 - ordinea de zi,
 - ordinea deliberărilor,
 - deciziile luate,
 - numărul de voturi întrunite și
 - opiniile separate.
- Procesul-verbal este semnat de către președintele de ședință și de către cel puțin un alt membru prezent al consiliului.

9. PREVEDERI COMUNE AMBELOR SISTEME

9.1. Directorii societății pe acțiuni, în sistemul unitar, respectiv membrii directoratului, în sistemul dualist, sunt persoane fizice.

9.2. O persoană juridică poate fi numită administrator sau membru al consiliului de supraveghere al unei societăți pe acțiuni. Odată cu această numire, persoana juridică este obligată să își desemneze un reprezentant permanent, persoană fizică, care este supus aceluiași condiții și obligații și are aceeași răspundere civilă și penală ca și un administrator sau membru al consiliului de supraveghere, persoană fizică, ce acționează în nume propriu, fără ca prin aceasta persoana juridică pe care o reprezintă să fie exonerată de răspundere sau să i se micșoreze răspunderea solidară.

Când persoana juridică își revocă reprezentantul, ea are obligația să numească în același timp un înlocuitor.

9.3. Pentru validitatea deciziilor consiliului de administrație, ale directoratului sau ale consiliului de supraveghere este necesară prezența a cel puțin jumătate din numărul membrilor fiecăruia dintre aceste organe, dacă prin actul constitutiv nu se prevede un număr mai mare.

Deciziile în cadrul consiliului de administrație, al directoratului sau al consiliului de supraveghere se iau cu votul majorității membrilor prezenți. Deciziile cu privire la numirea sau revocarea președinților acestor organe se iau cu votul majorității membrilor consiliului.

9.4. Membrii consiliului de administrație, ai directoratului sau ai consiliului de supraveghere pot fi reprezentați la întrunirile organului respectiv doar de către alți membri ai săi. Un membru prezent poate reprezenta un singur membru absent.

9.5. Actul constitutiv poate dispune că participarea la reuniunile consiliului de administrație, ale directoratului sau ale consiliului de supraveghere poate avea loc și prin intermediul mijloacelor de comunicare la distanță, precizând felul acestora. Dar, totodată, actul constitutiv poate limita felul deciziilor care pot fi luate în aceste condiții și poate prevedea un drept de a se opune la o astfel de procedură în favoarea unui număr determinat de membri ai organului respectiv.

Mijloacele de comunicare la distanță trebuie să întrunească condițiile tehnice necesare pentru identificarea participanților, participarea efectivă a acestora la ședința consiliului și retransmiterea deliberărilor în mod continuu.

9.6. Dacă actul constitutiv nu dispune altfel, președintele consiliului de administrație sau al consiliului de supraveghere va avea votul decisiv în caz de paritate a voturilor. Nu poate avea vot decisiv președintele consiliului de administrație care este, în același timp, director al societății.

9.7. Dacă președintele în funcție al consiliului de administrație, al directoratului sau al consiliului de supraveghere nu poate sau îi este interzis să participe la vot în cadrul organului respectiv, ceilalți membri vor putea alege un președinte de ședință, având aceleași drepturi ca președintele în funcție.

În caz de paritate de voturi și dacă președintele nu beneficiază de vot decisiv, propunerea supusă votului se consideră respinsă.

9.8. Consiliul de administrație, respectiv directoratul, va putea să încheie acte juridice în numele și în contul societății, prin care să dobândească bunuri pentru aceasta sau să înstrăineze, să închirieze, să schimbe ori să constituie în garanție bunuri aflate în patrimoniul societății, a căror valoare depășește jumătate din valoarea contabilă a

activelor societății la data încheierii actului juridic, numai cu aprobarea adunării generale a acționarilor, dată în condițiile art. 115 din lege.

10. DESPRE CONTROLUL SOCIETĂȚII PE ACȚIUNI -

10.1. Societățile pe acțiuni care optează, în temeiul art. 153, pentru sistemul dualist de administrare sunt supuse auditului financiar.

Societățile comerciale ale căror situații financiare anuale sunt supuse auditului financiar, potrivit legii sau deciziei acționarilor, vor organiza auditul intern potrivit normelor elaborate de Camera Auditorilor Financiari din România.

10.2. Orice acționar are dreptul să reclame cenzorilor faptele despre care crede că trebuie cenzurate, iar aceștia le vor avea în vedere la întocmirea raportului către adunarea generală.

În cazul în care reclamația este făcută de acționari reprezentând, individual sau împreună, cel puțin 5% din capitalul social sau o cotă mai mică, dacă actul constitutiv prevede astfel, cenzorii sunt obligați să o verifice. Dacă vor aprecia că reclamația este întemeiată și urgentă, sunt obligați să convoace imediat adunarea generală și să prezinte acesteia observațiile lor. În caz contrar, ei trebuie să pună în discuție reclamația la prima adunare. Adunarea generală trebuie să ia o hotărâre asupra celor reclamate.

10.3. În cazul societăților în care au fost desemnați auditori interni, potrivit legii, orice acționar are dreptul să reclame acestora faptele despre care cred că trebuie verificate.

Auditorii interni le vor avea în vedere la întocmirea raportului către consiliul de administrație, respectiv consiliul de supraveghere.

În cazul în care reclamația este făcută de acționari reprezentând, individual sau împreună, cel puțin 5% din capitalul social ori o cotă mai mică, dacă actul constitutiv prevede astfel, auditorii interni sunt obligați să verifice faptele reclamate, iar în cazul în care sunt confirmate, fiind consemnate într-un raport ce va fi comunicat consiliului de administrație, respectiv consiliului de supraveghere, și pus la dispoziție adunării generale; în acest caz, consiliul de administrație, respectiv consiliul de supraveghere, este obligat să convoace adunarea generală.

10.4. Consiliul de administrație, respectiv directoratul, trebuie să prezinte cenzorilor, respectiv auditorilor interni și auditorilor financiari, cu cel puțin 30 de zile înainte de ziua stabilită pentru ședința adunării generale situația financiară anuală pentru exercițiul financiar precedent, însoțită de raportul lor și de documentele justificative.

Raportul cenzorilor sau, după caz, al auditorului financiar rămâne depus la sediul societății și la cel al sucursalelor în cele 15 zile care preced întrunirea adunării generale, pentru a fi consultate de acționari.

La cerere, consiliul de administrație, respectiv directoratul, eliberează acționarilor copii de pe aceste documente. Sumele percepute pentru eliberarea de copii nu pot depăși costurile administrative implicate de furnizarea acestora.

10.5. Consiliul de administrație, respectiv directoratul, este obligat ca, în termen de 15 zile de la data adunării generale, să depună la registrul comerțului copii pe suport hârtie și în formă electronică sau numai în formă electronică, având atașată o semnătură electronică extinsă, ale situațiilor financiare anuale, însoțite de raportul lor, raportul cenzorilor sau raportul auditorilor financiari, precum și de procesul-verbal al adunării generale, în condițiile prevăzute de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată.

Un anunț prin care se confirmă depunerea acestor acte va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala societății și prin grija oficiului registrului comerțului, pentru societățile comerciale care au o cifră anuală de afaceri de peste 10 milioane lei.

11. DESPRE SANCTIUNI

11.1. Se pedepsește cu închisoare de la 1 la 3 ani fondatorul, administratorul, directorul sau reprezentantul legal al societății, care:

1. dobândește, în contul societății, acțiuni ale altor societăți la un preț pe care îl știe vădit superior valorii lor efective sau vinde, pe seama societății, acțiuni pe care aceasta le deține, la prețuri despre care are cunoștință că sunt vădit inferioare valorii lor efective, în scopul obținerii, pentru el sau pentru alte persoane, a unui folos în paguba societății;
2. folosește, cu rea-credință, bunuri sau creditul de care se bucură societatea, într-un scop contrar intereselor acesteia sau în folosul lui propriu ori pentru a favoriza o altă societate în care are interese direct sau indirect;
3. se împrumută, sub orice formă, direct sau printr-o persoană interpusă, de la societatea pe care o administrează, de la o societate controlată de aceasta ori de la o societate care controlează societatea pe care el o administrează, suma împrumutată fiind superioară limitei prevăzute la art. 144⁴ alin. (3) lit. a), sau face ca una dintre aceste societăți să îi acorde vreo garanție pentru datorii proprii;

11.2. Se pedepsește cu închisoare de la 2 la 8 ani fondatorul, administratorul, directorul sau reprezentantul legal al societății, care:

1. răspândește știri false sau întrebuințează alte mijloace frauduloase care au ca efect mărirea ori scăderea valorii acțiunilor sau a obligațiunilor societății ori a altor titluri ce îi aparțin, în scopul obținerii, pentru el sau pentru alte persoane, a unui folos în paguba societății;
2. încasează sau plătește dividende, sub orice formă, din profituri fictive ori care nu puteau fi distribuite, în lipsă de situație financiară sau contrarii celor rezultate din aceasta.

11.3. Folosirea, cu știință, a actelor unei societăți radiate ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege sau a actelor unei societăți create în modalitatea prevăzută la art. 280², în scopul producerii de efecte juridice, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 8 ani."

12. MODIFICĂRI ALE LEGII NR. 26 / 1990 PRIVIND REGISTRUL COMERȚULUI INCIDENTE SOCIETĂȚILOR COMERCIALE

12.1. Oficiul Național al Registrului Comerțului are legitimare procesuală activă și poate interveni în orice proces privind înregistrări în registrul comerțului, interesul fiind prezumat și constând în respectarea cerințelor generale ale activității comerciale. Înregistrările în registrul comerțului se efectuează electronic, atât la nivelul oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale, cât și la nivelul registrului central computerizat.

12.2. De la data de 1 ianuarie 2007, situațiile financiare anuale și documentele anexate acestora, prevăzute la art. 185 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, vor fi depuse numai la oficiul registrului comerțului.

13. DESPRE INTRAREA IN VIGOARE A UNOR PREVEDERI ALE LEGII

13.1. În termen de 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, societățile pe acțiuni vor proceda la efectuarea formalităților necesare îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 137 alin. (2), art. 138¹, art. 140¹ alin. (3) și art. 143 alin. (4) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

- Art. 137 (2) prevede:

(2) Societățile pe acțiuni ale căror situații financiare anuale fac obiectul unei obligații legale de auditare sunt administrate de cel puțin 3 administratori.

Art.138¹ prevede:

- Art. 138¹

(1) În cazul în care într-o societate pe acțiuni are loc delegarea atribuțiilor de conducere către directori, conform art. 143, majoritatea membrilor consiliului de administrație va fi formată din administratori neexecutivi.

- Art. 140¹ alin. (3) prevede:

(3) Președintele poate fi revocat oricând de către consiliul de administrație. Dacă președintele a fost numit de adunarea generală, va putea fi revocat numai de aceasta.

Art. 143 alin. (4) prevede:

(4) În cazul societăților pe acțiuni ale căror situații financiare anuale fac obiectul unei obligații legale de auditare financiară, delegarea conducerii societății în conformitate cu alin. (1) este obligatorie.

- Art. 143 (1) prevede:

(1) Consiliul de administrație poate delega conducerea societății unuia sau mai multor directori, numind pe unul dintre ei director general.

14. DESPRE ACTIVITATEA MICROÎNTRINDERILOR, A ÎNTRINDERILE MICI ȘI MIJLOCII - EXCEPȚIILE LA LEGE

Microîntreprinderile și întreprinderile mici, în sensul art. 4 alin. (1) lit. aj și b) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările ulterioare, pot deroga de la prevederile art. 137 alin. (2), ale art. 140¹ alin. (3) și ale art. 143 alin. (4).

- Legea nr. 346 / 2004 cu modificările și completările ulterioare prevede că întreprinderile mici și mijlocii se clasifică, în funcție de numărul mediu de salariați și de cifra de afaceri anuală netă sau activele totale pe care le dețin, în următoarele categorii:

- a) microîntreprinderi - au până la 9 salariați și realizează o cifră de afaceri anuală netă sau dețin active totale de până la 2 milioane euro, echivalent în lei;
- b) întreprinderi mici - au între 10 și 49 de salariați și realizează o cifră de afaceri anuală netă sau dețin active totale de până la 10 milioane euro, echivalent în lei;
- c) întreprinderi mijlocii - au între 50 și 249 de salariați și realizează o cifră de afaceri anuală netă de până la 50 milioane euro, echivalent în lei, sau dețin active totale care nu depășesc echivalentul în lei a 43 milioane euro."

15. CONCLUZIA

Modificările aduse legii societăților comerciale necesită o mai multă atenție deoarece acestea aduc o libertate însemnată pentru investitori și comercianți, dar stabilesc totodată și răspunderi cu sancțiuni importante.

Administrarea și conducerea unei societăți comerciale atrage pentru persoanele implicate punerea în executare a unor abilități manageriale deosebite, treptat totul devine nu numai știință, dar și arta de a construi afaceri, ținând cont de un complex de factori interni și externi persoanei juridice.